

Války a krize – to je zlatý důl

volnyblog.news/valky-a-krize-to-je-zlaty-dul

RADOVAN DLUHÝ-SMITH

16. května 2023

„Pouze reálná krize, nebo kterou lidé vnímají jako reálnou, vede k opravdové změně,“ prohlásil před půl stoletím Milton Friedman, bývalý americký ekonom a politický poradce.

Jaké ekonomické změny přinesla covidová krize? Tak především došlo k přesunu bohatství do rukou stále menšího procenta lidí na světě. Deset nejbohatších lidí zdvojnásobilo své bohatství během pandemie na 1.5 bilionů dolarů. Přibylo několik stovek miliardářů, a to především z Číny.

Celkem jich je nyní na světě přes dva a půl tisíce a jejich bohatství se během pandemie zvýšilo o 42 % na 12.7 bilionů dolarů.

Tento nárůst byl generován v širokém spektru ekonomiky.

V potravinářském sektoru se bohatství miliardářů zvýšilo o 45 % a v těžebním o 24 %. Čtyřicet nových miliardářů vzniklo ve farmaceutickém a dalších tucet v technologickém průmyslu.

Všichni zchudli. Kromě těch nejbohatších.

V porovnání životní úroveň většiny lidí na světě šla během pandemie výrazně dolů. Podle *Světového ekonomického fóra* se příjmy většiny obyvatel snížily, a počet lidí žijících v naprosté chudobě (což je \$ 1.9 na den) se rozšířil o více než 160 milionů obyvatel.

Pandemie nešetřila ani rozvinuté země. Podle nedávného průzkumu žije dnes ve Spojených státech z výplaty do výplaty kolem 60 % obyvatel. V roce 2021 zde jedno procento nejbohatších vlastnilo více bohatství než celá střední třída.

Milióny Američanů a Evropanů byli nuceni permanentně ukončit své businessy. Úpadek střední třídy v západních demokraciích samozřejmě není jen výsledkem pandemické krize, ale i krizí minulých.

Zneužívání krizí

Známá kanadská novinářka, Naomi Klein, nazývá fenomén zneužívání krizí úzkými zájmy tzv. „kalamitním kapitalismem.“ V knize Šoková doktrína autorka popisuje, jak na jedné straně běžní lidé během válek, finančních krizí či přírodních katastrof chudnou, a jak na straně druhé, nadnárodní kapitál a globální elity využívají chaosu a krizové situace k hromadění bohatství.

„Pro nás byl strach a chaos ve společnosti velkou šancí,“ zhodnotil válku v Iráku v roce 2003 bývalý agent CIA, Mike Battles. Jeho firma, *Custer Battles*, během rekonstrukce této země dosáhla na projekty v hodnotě 100 miliónu dolarů. Ty nejlukrativnější v řádu několika miliard dolarů však proudily do vlivných firem jako Bechtel či Halliburton, které byly napojené na bývalé představitele americké vlády.

Autorka Naomi Klein v knize analyzuje další krize a konflikty během posledního půl století, například puč v Chile v sedmdesátých letech, rozpad *Sovětského svazu* na začátku led devadesátých, tsunami na Srí Lance ve 2004, či povodně v New Orleans v roce 2005. Dopady těchto a dalších krizí jsou velmi podobné. Zatímco se postižení vzpamatovávají z šoku a tíživé situace, velký business a globální oligarchie těží z lukrativních obchodních příležitostí.

„Válka je katalyzátorem pro změnu. A nejedná se o rozvoj jen ve zbrojařském sektoru,“ tvrdí britská ambasáda v Kyjevě propagující investice na Ukrajině.

Tak jak v Iráku či Afghánistánu, se na Ukrajině v rámci její rekonstrukce naskýtá příležitost pro akumulaci obrovských zisků. Začátkem tohoto roku Larry Fink, šéf největší investiční společnosti na světě, Blackrock, potvrdil prezidentu Zelenskému, že investoři jsou připraveni proniknout na zdejší trh.

Doposud ze současného konfliktu na Ukrajině benefitoval především vojensko-průmyslový komplex, jehož zisky za poslední rok prudce stouply. Výdaje na zbrojení ve světě i díky této válce dosáhly v roce 2022 svého nového maxima 2 240 miliard dolarů.

Na ekologické ideologii profitují zejména banky a obří korporace

Opusťme však svět válek a konfliktů, abychom prozkoumali „vítěze a poražené“ finanční krize z roku 2008. Podle různých analýz byla tato krize způsobena nelegálními a neetickými praktikami bankovního sektoru. Dopady této krize však byly devastující zejména pro nižší třídy. Zatímco americká vláda zachránila banky před krachem štědrou injekcí 700 miliard dolarů, kolem deseti miliónů Američanů ztratilo své domovy. Částka pro záchranu bank byla v konečném důsledku několikanásobně vyšší, a to v řádech několika biliónů dolarů. I dnes během kolapsu významných amerických bank, benefitují především velké banky a bohaté vrstvy ve společnosti.

Pandemie, války, finanční krize, jak vidíme, kopírují stále stejný scénář. Menšina nejbohatších profituje, zatímco většina společnosti obdrží zbylé drobky. A není tomu jinak u současné klimatické krize. Podle nedávné oficiální analýzy amerického kongresu, 90 % subvencí a daňových úlev na tzv. zelené energie, putuje do velkých bank a korporací. Proč jsou přínosy z krizí a konfliktů tak rozdílné?

Korporátní zločinci, politika a umělé krize

Britští profesori kriminologie Steve Tombs a David Whyte v knize *Korporátní zločinec – proč korporace musí být zakázány*, tvrdí, že tahle nerovnost v akumulaci bohatství je výsledkem propojení mezi vládami, korporacemi a globální elitou, které se nazývá jako „otáčivé dveře,“ anglicky revolving doors. Na vládní pozice přicházejí lidé, kteří působili na vysokých místech klíčových firem a naopak.

Uveďme si pár příkladů ze Spojených států. V roce 2008 se stal bývalý šéf Googlu, Eric Schmidt, jedním z předních ekonomických poradců demokratického prezidenta Baracka Obamy. Republikánský prezident Donald Trump v roce 2019 jmenoval ministrem obrany Patricka Shanahana, dlouholetého zaměstnance Boeingu, a pak Marka Espera, který před tím pracoval pro zbrojařskou firmu Raytheon. Scott Gottlieb, bývalý komisař vládního Úřadu pro kontrolu potravin a léčiv (FDA), v roce 2019 přešel do představenstva farmaceutického gigantu Pfizer. Podobných příkladů je mnoho.

Takové propojení zvyšuje riziko korupce a umožňuje zúčastněným stranám využít krize v jejich prospěch.

Britští profesori ve výše uvedené knize dokonce upozorňují na to, že samotné vlády či nadnárodní korporace mohou krize vyvolat uměle. Dnes již není žádným tajemstvím, že například války ve Vietnamu či v Iráku vypukly z důvodů, které se ukázaly jako nepravdivé. Irák nevlastnil žádné zbraně hromadného ničení a severovietnamské síly nezaútočily na americkou základnu v Tonkinském zálivu.

Nepravdy i vyložené lhaní o covidu

V závěru bych se chtěl v kontextu nedávné pandemie vrátit ještě jednou k citátu amerického ekonoma Friedmana o důležitosti krizí, ať již reálných či takových, které jsou tak veřejností vnímány. Je totiž

pozoruhodné, že třeba i šéf Světového ekonomického fóra, Klaus Schwab, nazval pandemii příležitostí pro změnu.

Byla tato krize skutečná či byla jen vládami a médii takto prezentována? Pandemii přece doprovázelo mnoho lží a nepravd. A to, co bylo dříve označeno za nebezpečnou konspiraci, se později stalo možnou realitou či faktickou informací. Laboratorní původ viru nebo jeho nízká úmrtnost jsou toho zářnými příklady. Únik viru z laboratoře dnes část mainstreamu vnímá jako za velmi pravděpodobný, včetně našeho bývalého ministra zdravotnictví, Romana Prymuly. A podle recenzované studie odborníků ze Stanfordské univerzity byla před vakcinací globální úmrtnost na covid u lidí do 59 let kolem 0.03%. Což je úmrtnost mnohem menší než na chřipku. A u dětí byla prakticky nulová.

Vystává tedy mnoho otázek. Jakým způsobem a z které laboratoře SARS-CoV-2 unikl? Pro

vlády plošně vyhlášovaly lockdowny, které doslova občany zabíjely, jak upozorňuje britský The Telegraph. Zatímco samotní vládní představitelé po celém světě pandemická opatření velmi často porušovali, jak například odhalil britský politický skandál s názvem Partygate. To se politici nebáli extrémně smrtícího viru? Proč vlády požadovaly nesmyslné covidové certifikáty nebo cenzovaly alternativní hlasy odborníků a vědců? Proč vlády globálně distribuovaly vakcíny, které během testovací fáze vykazovaly závažné nedostatky? Jak například uvádí tato recenzovaná vědecká studie, která provedla analýzu oficiálních dokumentů farmaceutické firmy Pfizer. Podle těchto dokumentů bylo riziko nežádoucích účinků během testování u očkovaných osob o 36 % vyšší než oproti neočkovaným osobám. A těch nezodpovězených otázek je mnohem víc.

Je tedy možné, že byla pandemie uměle vyvolanou krizí? Jakýmsi nástrojem, který umožnil další přesun bohatství do rukou stále menší skupiny lidí na světě? Podle britské nadace Oxfam, top dva tisíce

lidí vlastnilo v roce 2019 více bohatství než polovina obyvatel na této planetě. Situace ve světě je napjatá a následující krize by mohla mít celkem zásadní dopad na fungování celého globálního systému. Miliardy lidí na světě, jak se říká melou z posledního. Ne nadarmo byl rok 2019 pojmenován jako rokem globálních protestů. A i nyní po pandemii tyto protesty neustávají

ZDROJ: https://www.epochtimes.cz/2023/05/15/valky-a-krize-to-je-zlaty-dul/?fbclid=IwAR1t5R8CYo2bDnLobKIEP19_OwaKjf2GbB1CN5xbJvyfsA5SKGLY1v9brM0

Děkujeme za Vaší podporu, moc si vážíme Vaší přízně. Dar bude použit na provoz a rozvoj našich nezávislých informačních platforem. Jsme nezávislé médium bez reklam, bez cenzury, bez propagandy, bez mainstreamu.

Přispějte na tvorbu a překlad videí i zpráv ze světa, z domova. Děkujeme za vaši podporu našeho zpravodajství, podpořit nás můžete ZDE:

<https://volnyblog.news/podporit-provoz-volny-blog-cz/>

Transparentní účet: 115-4977920247/0100

Důvěrný účet: 107-1458980287/0100

„Na Kafe“ : 27-1664400247/0100

Další zajímavé články najdete ZDE:

<https://volnyblog.news/>